

Τα Καντιλιώτικα

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΔΡΟΣΟΠΗΓΙΩΤΩΝ
Τεύχος 3^ο Δεκέμβριος 2004

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΡΟΣΟΠΗΓΙΩΤΩΝ
ΔΗΜΟΥ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΩΝ

Ευχές από το Δήμαρχο Μαστοροχωρίων Κοσμά Σδούκο

Κύριε Πρόεδρε,

Εν όψει των εορτών των Χριστουγέννων και του νέου έτους, θέλω μέσα από το περιοδικό σας να απευθύνω τις θερμότερες ευχές μου προς εσένα προσωπικά, αλλά και προς τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου σας.

Να σας συγχαρώ άλλη μια φορά για τη δράση σας και τις δραστηριότητές σας και εύχομαι να συνεχίσετε με τον ίδιο ζήλο, την ίδια αγάπη, την ίδια δημιουργικότητα και τον τόπο σας και τον τόπο μας.

Να επαναλάβω ότι ο Δήμος μας, στο μέτρο του δυνατού, θα είναι συμπαράστατης σας σε όλες τις προσπάθειές σας.

Μέσω επίσης του περιοδικού σας θέλω να απευθύνω για τις άγιες αυτές μέρες των Χριστουγέννων και του νέου έτους, τις θερμότερες ευχές μου προς όλους τους Καντσιώτες, αλλά και προς όλους τους δημότες του Δήμου Μαστοροχωρίων.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Κοσμάς Σδούκος
Δήμαρχος Μαστοροχωρίων

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας και η προσωρινή συντακτική ομάδα του περιοδικού "τα Καντσιώτικα", αποφάσισε, αρχής γενομένης από το 3^ο τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας, να αλλάξει σχήμα κάνοντάς το έτσι πιο λειτουργικό και οικείο με την προσδοκία να αυξήσουμε τις σελίδες του με θέματα πέρα από την τρέχουσα ειδησιογραφία, κυρίως πολιτιστικού, λαογραφικού και ιστορικού ενδιαφέροντος, με τη συνδρομή όλων σας.

Δ.Σ.

Νέα για τις δραστηριότητες της Αδελφότητάς μας

Εκδρομή για τους Νέους μας

Την **Πέμπτη, 12 Αυγούστου 2004** με πούλμαν που διέθεσε ο Δήμος Κόνιτσας, και με την συμμετοχή 22 συνολικά κοριτσιών και αγοριών του χωριού, πάνω από 18 χρονών, πραγματοποιήθηκε εκδρομή - επίσκεψη γνωριμίας στην Πυρσόγιαννη, έδρα του Δήμου Μαστοροχωρίων, στο Πάπιγκο και στον Βοϊδομάτη.

Με αναχώρηση από την Δροσοπηγή, 8.00 η ώρα το πρωί, τους νεολαίους υποδέχθηκε στο Δημαρχείο ο Δήμαρχος Κοσμάς Σδούκος. Ξεναγήθηκαν στους χώρους του Δημαρχείου και ο Δήμαρχος ενημέρωσε τους νεολαίους για την δραστηριότητα και τις πρωτοβουλίες που παίρνει ο Δήμος, και ειδικά, στην προσπάθεια υλοποίησης προγραμμάτων προστασίας και ανάδειξης του μνημειακού πλούτου της περιοχής. Στόχος, τόνισε ο Δήμαρχος με έμφαση, είναι ένα υψηλού βαθμού ποιοτικό έργο, με σεβασμό στην παράδοση και στους θεσμούς, στην ιστορία των κατασκευών, στην αισθητική και μνημειακή αξία στη λειτουργική τους αναγκαιότητα.

Στη συνέχεια έγινε ξενάγηση στο κτίριο του "Μουσείου Μαστόρων" και τα παιδιά με θαυμασμό σχολίασαν θετικά την προσπάθεια και την ποιοτική δουλειά που έγινε.

Ο Δήμαρχος προσέφερε καφέδες και αναψυκτικά στον ξεώνα του χωριού. Ενθουσιασμένα τα παιδιά ευχαρίστησαν το Δήμαρχο και τον Πάρεδρο της

Πυρσόγιαννης, Βατσαλή Μιχάλη, και το πούλμαν αναχώρησε για το Πάπιγκο. Εκεί έγινε ξενάγηση στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Ενημέρωσης καθώς και στα αξιοθέατα του χωριού.

Το φαγητό στην ταβέρνα δίπλα στο Βοϊδομάτη, έδωσε την ευκαιρία για πολλές συζητήσεις και αλληλογνωριμία των παιδιών.

Με πολλές, καλές αναμνήσεις και με τραγούδια η εκδρομή τελείωσε με την επιστροφή στο χωριό στις 8.00 το βράδυ.

Αιμοδοσία στη Δροσοπηγή

Την **Παρασκευή 13 Αυγούστου 2004**, κινητή μονάδα από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, όπου η Αδελφότητα διατηρεί μία από τις δύο Τράπεζες Αίματος που έχει δημιουργήσει, ήρθε στο χωριό μας και πραγματοποίησε και φέτος την ετήσια αιμοληψία, σε αίθουσα στο πρώην Νηπιαγωγείο.

Συνολικά προσφέρθηκαν 17 φιάλες αίματος.

Οι Αιμοδότες μας: Μακρής Βασίλειος του Γεωργίου, Ζιώγας Παύλος, Τζίμος Γεώργιος, Κοτολούλης Γεώργιος, Μουκούλης Αθανάσιος, Καπλάνης Χρήστος, Μουκούλης Κήρυκας, Σπέλλας Κωνσταντίνος του Γεωργίου, Σιούτης Δημήτριος, Ζιώγας Βασίλειος του Θωμά, Τζιμούλης Νικόλαος, Σπέλλας Κωνσταντίνος του Ηλία, Σίμος Κωνσταντίνος του Παύλου, Ζιώγα Αγνή συζ. Θωμά, Ζιώγας Θεοδόσιος, Κοτολούλης Χρήστος του Γεωργίου, Βασιλούλης Γρηγόριος.

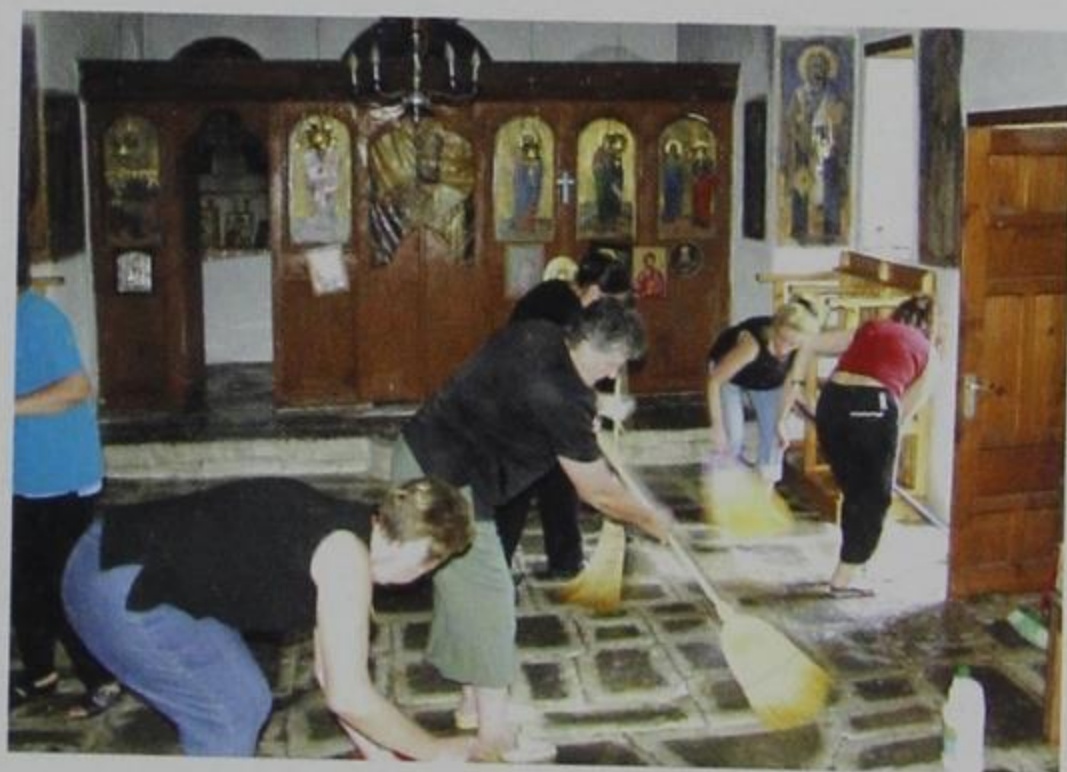
Υπήρξαν όμως και 8 συγχωριανές - νοί μας που ενώ προσήλθαν στην αιμοδοσία κρίθηκε ότι δεν πρέπει να δώσουν αίμα για κάποιους λόγους:

Σπέλλας Χρήστος του Κωνσταντίνου, Ζιώγα - Καθάρη Αλεξάνδρα, Καπλάνη Σεβαστή, Καθάρη Ντίνα, Κοτολούλης Αντώνιος, Τσόγκα Αφροδίτη, Τζιμούλης Κωνσταντίνος, Λέκκας Αλέξανδρος.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας συγχαίρει και ευχαριστεί θερμά τους συγχωριανούς μας, για αυτή την υψηλής ευαισθησίας και ανθρωπιάς εκδήλωση, και εύχεται αυτή η πρωτοβουλία τους να γίνει παράδειγμα προσφοράς και αλληλεγγύης σε όλους μας.

Εθελοντισμός

Παραμονές δεκαπενταύγουστου γυναίκες και άνδρες, πρόθυμα και μαζικά, όπως κάθε χρόνο, προσέτρεξαν για να ετοιμάσουν το εξωκλήσι της Παναγίας για τον εορτασμό του. Φανερή η χαρά στα πρόσωπα όλων για την παρέμβαση και διαμόρφωση - με έξοδα του Δήμου Μαστοροχωρίων - του προαυλίου χώρου της εκκλησίας, που τόνισε την αρχιτεκτονική φυσιογνωμία του μνημείου αυτού και άλλαξε την αισθητική του χώρου.

Η Συνέλευση της Αδελφότητας

Το **Σάββατο, 14 Αυγούστου 2004**, πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας στο Κοινοτικό Κατάστημα. Απολογισμός δράσης του Δ.Σ., τοποθέτηση μελών, προτάσεις και κριτικές αντάμωσαν σε ένα γόνιμο διάλογο. Καταγράφεται, ίσως για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, μια ενεργητική παρουσία των μελών, ένα πραγματικό ενδιαφέρον για τα δρώμενα της Αδελφότητας και του χωριού γενικότερα και μια θέληση για συμμετοχή και προσφορά. Συμμετοχή 75 άτομα περίπου και η έλλειψη χώρου εμποδίζει την παρουσία των αργοπορημένων. Πάντως, έστω και όρθιοι πολλοί έξω από την αίθουσα, πεισματικά ήθελαν να δηλώσουν την παρουσία τους.

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις στη Δροσοπηγή Αύγουστος 2004

Αγώνες ανώμαλου δρόμου παιδιών δημοτικού και γυμνασίου

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν για 2η χρονιά οι αγώνες ανώμαλου δρόμου, που είχαν εκκίνηση και τερματισμό την κεντρική πλατεία του χωριού.

Σε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν δόθηκαν αναμνηστικές μπλούζες με το σήμα της Αδελφότητας καθώς και διπλώματα συμμετοχής.

Στους τρεις πρώτους νικητές και νικήτριες απονεμήθηκαν κύπελλα και μετάλλια.

Στους αγώνες πήραν μέρος:

Κορίτσια Δημοτικού: Αθανασίου Βασιλική (1993), Γκαρτζόνικα Δήμητρα (1994), Τσιγκούλη Ηλιάννα (1997), Ζιώγα Κωνσταντίνα (1993), Μακρή Ιωάννα (1996), Σαλομίδη Άννα (1998), Ρέππα Ιωάννα (1998), Καθάρη Γεωργία (1996), Κουτρομπίνα Χριστίνα (1997), Καθάρη Αριάδνη (2000), Πατλάκα Μαρία (1999), Μουκούλη Βασιλική (2000)

Αγόρια Δημοτικού: Μακρής Γεώργιος (1993), Ζιώγας Γεώργιος (1993), Κουτρομπίνας Χαρίλαος (1993), Βαζούκης Αιμίλιος (1994), Κοτολούλης Νικόλαος (1993), Κοτολούλης Ευάγγελος (1996), Λέκκας Κωνσταντίνος (1995), Βαζούκης Απόστολος (1996), Ζώτος Κωνσταντίνος (1994), Ζώτος Νικόλαος (1994), Σιούτης Σπύρος (1992), Βαζούκης Θωμάς (1997), Σπέλλας Βασίλειος (1996), Τσιγκούλης Νικόλαος (1993), Σιούτης Σπυρίδων (1997), Καπλάνης Ορέστης (1995), Κοτσίνης Ρόμπερτ (1997), Κοτσίνης Αλέξης (1992), Κιουσόγλου Ιωάννης (1998), Κιουσόγλου Παναγιώτης (1998), Βασιλούλης Νίκος (1994), Σίμος Νικήτας (1996), Σαλομίδης Ιωάννης (1994).

Κορίτσια Γυμνασίου: Τσιγκούλη Ιωάννα (1990).

Αγόρια Γυμνασίου: Καπλάνης Αποστόλης (1991).

Αγώνας Μπάσκετ

Δροσοπηγή - Κεφαλοχώρι

Στις 7.30 το απόγευμα, στο γήπεδο μπάσκετ, στον προαύλιο χώρο του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας, πραγματοποιήθηκε αγώνας μπάσκετ μεταξύ των ομάδων της Δροσοπηγής και του Κεφαλοχωρίου.

Ο αγώνας ήταν συναρπαστικός, αλλά η ομάδα της Δροσοπηγής πιο οργανωμένη και πιο επιθετική, κυριάρχησε στο παιχνίδι και κέρδισε τελικά με σκορ 70 - 44, χαρίζοντας μια λαμπρή νίκη αλλά και μεγάλη συγκίνηση στους συγχωριανούς μας, που είχαν κατακλύσει με την παρουσία τους το γήπεδο.

Οι συνθέσεις των ομάδων είχαν ως εξής:

Δροσοπηγή: Τσιλιμίκας Ευάγγελος, Μούτσης Ιωάννης, Σίμος Ιωάννης, Σπέλλας Κωνσταντίνος, Κατσέφτης Ιωάννης, Μπαρκούζος Ηλίας, Ζιώγα Άρτεμις, Λέκκας Άγγελος, Τσιγκούλης Αχιλλέας, Καπλάνης Απόστολος, με προπονητή τον Καρανικούλη Αθανάσιο.

Κεφαλοχώρι: Νούτσος, Νούτσος Κ., Σδούκος, Φασούλης, Γιάχος, Νούτσος Σ., Καρανίκας.

Συναυλία στη Δροσοπηγή

Τετάρτη, 11 Αυγούστου 2004: Με συμμετοχή όλων των συγχωριανών, πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία του χωριού, κάτω από τον αιωνόβιο πλάτανο, μουσική βραδιά με έντεχνα λαϊκά και ρεμπέτικα τραγούδια. Το συγκρότημα της Μαριάννας Τζίμα σκόρπισε κέφι και ικανοποίησε απόλυτα τους παρευρισκόμενους, που χόρευαν μέχρι τις πρωινές ώρες. Στην εκδήλωση παρευρίσκονταν Βουλευτές του Νομού, ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων, Δημοτικοί Σύμβουλοι και πολλοί συνδημότες.

Η εκδήλωση αυτή χρηματοδοτήθηκε από το Δήμο Μαστοροχωρίων και συνδιοργανώθηκε με την Αδελφότητα.

Έναρξη Τριήμερου πανηγυριού 15 Αύγουστου

Το πανηγύρι στο χωριό μας είναι τριήμερο, γίνεται δε ομαδικά στην κεντρική πλατεία, κάτω από τον πλάτανο των 118 ετών, με τον ίδιο παραδοσιακό τρόπο χρόνια τώρα. Φέτος η παρουσία και της ντόπιας παραδοσιακής ορχήστρας του Πανουσάκου - Χριστόπουλου, έδωσε ένα επιπλέον χρώμα, ζωντάνεψε νοσταλγικά μνήμες και παλιές καλές στιγμές.

Το πανηγύρι ξεκίνησε με το χορευτικό συγκρότημα των ανδρών. Μία ιδέα που ξεπήδησε βλέποντας παλιές φωτογραφίες, τις παλιές παρέες και τον τρόπο που γλεντούσαν.

Επτά άνδρες, ντυμένοι με παραδοσιακές στολές, με συνοδεία της ορχήστρας, μπαίνουν από τον προαύλιο χώρο της εκκλησίας, στην πλατεία.

Πωγωνίσιο (βαρύ), κοντούλα βλάχα, ζερμοτνό, λαμπαδούλες, τασιά, δερβέναγας και νασιλίτσα, χόρεψαν με τη σειρά οι:

Κουτρομπίνας Γιάννης, Δημόκας Αχιλέας, Κασιώτας

Γιάννης, Σιούτης Παύλος, Τζίμος Γιώργος, Σπέλλας Δημήτρης, Σιούτης Βαγγέλης και το κέφι δεν άργησε να ανάψει. Μικροί, Μεγάλοι, Γυναίκες και Άνδρες μπαίνουν στο χορό και το πανηγύρι ξεκίνησε και τράβηξε ίσα με το πρωί, 7 η ώρα ξημερώματα.

Κυριακή, 15 Αυγούστου 2004:

Το πανηγύρι συνεχίζεται...

Τούτη τη μέρα, το συνηθίζουμε χρόνια τώρα με τη βοήθεια της Σταυρούλας Κουτρομπίνα.

Δύο χορευτικά συγκροτήματα, το παιδικό και το εφηβικό, δίνουν το γιορταστικό χρώμα, ζωντανεύουν την παράδοση και τα έθιμα, συγκινούν τους παππούδες και τους γονείς, δίνουν ελπιδοφόρο μήνυμα για το μέλλον.

Χόρεψαν παραδοσιακά τραγούδια, ζέσταναν την ατμόσφαιρα, και έδωσαν την σειρά του χορού, από σεβασμό και σύμφωνα με την ντόπια παράδοση, στους "Μεγαλύτερους" τιμώντας τους κόπους τους και την προσφορά τους στον τόπο.

Οι πιο ηλικιωμένοι λοιπόν ξεκίνησαν τον χορό και άλλοι νεότεροι ανέλαβαν στην συνέχεια να τον φθάσουν ίσα με την ανατολή του ήλιου.

Στο παιδικό συγκρότημα συμμετείχαν 16 κορίτσια και αγόρια: Τσιγκούλη Ιωάννα, Μακρής Γιώργος, Ζώτου Κατερίνα, Μακρή Ιωάννα, Καθάρη Γεωργία, Σωτηρίου Θάνος, Σιούτης Άκης, Καπλάνης Ορέστης, Κουτρομπίνα Κατερίνα, Ζιώγας Γιώργος, Γκαρτζόνικα Δήμητρα, Σαλωμίδου Άννα, Σιούτης Σπύρος, Καθάρη Αριάδνη, Κουτρομπίνα Χριστίνα, Σιούτης Μιχάλης.

Στο εφηβικό συγκρότημα συμμετείχαν 9 κορίτσια: Ζιώγα Άρτεμις, Σωτηρίου Σοφία, Ζιώγα Σοφία, Ζιώγα Κωνσταντίνα, Γκαρτζόνικα Παναγιώτα, Κοτσίνα Βιργινία, Σίμου Θεοδώρα, Ζιώγα Ελευθερία, Δημητρούλη Αλεξάνδρα.

Δευτέρα, 16 Αυγούστου 2004:

Και το πανηγύρι ολοκληρώνεται.

Μετά την περσινή επιτυχημένη παρουσία της χορωδίας μας, και φέτος, πλαισιωμένη και με νέα πρόσωπα, με την καθοδήγηση της Θωμαής Κούτουλα μας τραγούδησαν παλιά τραγούδια.

• Κάτω στα δασιά πλατάνια • Πολύ μικρός ορφάνεψα • Τρία καλά είναι στον ντουινιά • Μανουσάκια • Κοντούλα λεμονιά • Σεβντάς • Βασιλικέ πλατύφυλλε.

Είχαν ξεκινήσει όμως τραγουδώντας τραγούδια του γάμου και με την συνοδεία της μουσικής ορχήστρας παίρνοντας το νερό, με το στολισμένο «Κακάβι», από τη βρύση της «Χώρας».

Απρόσμενη αλλά και ευχάριστη έκπληξη για τους πολλούς, η εικόνα αυτή σκόρπισε ενθουσιασμό και φούντωσε το κέφι.

Και οι Καντισιώτες εξαντλώντας τις αντοχές τους αλλά και τις αντοχές της μουσικής ορχήστρας έφθασαν «παραδοσιακά» το χορό μέχρι αργά το πρωί. Ήθελαν φαίνεται έτσι να αποθηκεύσουν κέφι και κουράγιο ίσα με του χρόνου, στο επόμενο αντάμωμα, στο επόμενο πανηγύρι.

Στη χορωδία συμμετείχαν 6 γυναίκες και 6 άνδρες:

Κοτσίνα Γιαννούλα, Καθάρριου Γεωργία, Ζιώγα Αγγέλα, Κουτρομπίνα Μαρία, Καπλάνη Σεβαστή, Πατσιώτου Ντίνα, Καθάριος Χαρίλαος, Ζιώγας Γιάννης, Σιούτης Βαγγέλης, Τζιμούλης Νίκος, Ζιώγας Βασίλης, Κοτσίνας Νίκος.

Και του χρόνου...

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Συγχωριανοί μας παρουσιάζουν
συγχωριανούς μας

Για τον Σωκράτη Κουτουλούλη
του Γιάννη Κανναβού

Για το Σωκράτη Κουτουλούλη, το Κάντσικο, όλοι μας, πρέπει να αισθανόμαστε περηφάνια και τιμή. Διάπυρος λάτρης της ομορφιάς του χωριού μας, διατήρησε με αγνότητα και πάθος την αγάπη του για όλους, για τα ήθη και έθιμά μας, για τις παραδόσεις και τις ρίζες μας. Φτιαγμένος από ξεχωριστή στόφα έντιμου χαρακτήρα, σπάνιων χαρισμάτων, από αρετές και ευαισθησίες κέρδισε την γενικότερη εκτίμηση και αγάπη, την αναγνώριση καταξίωσής του από όσους είχε την όποια δουλειάς, συνεργασίας, γνωριμίας ή φιλίας μαζί του.

Γεννήθηκε το 1934 και γαλουχήθηκε στη μεγάλη οικογένεια του μπάρμπα-Τάκη με αρχές δικαιότερης κοινωνίας που έκανε απaráβατη στάση ζωής του και αγωνίστηκε με σθένος για την επικράτηση και την δικαίωσή τους, να μην μείνουν στην σφαίρα των οραμάτων και των κούφιων διακηρύξεων.

Στη δίνη της συμφοράς του εμφυλίου πολέμου το 1948, με 180 παιδιά του χωριού μας έφθασε στη φιλόξενη Ρουμανία. Συνεκτιμά το καινούργιο και ωφελείται των δυνατοτήτων να ενσαρκώσει όνειρα και προσδοκίες. Και όλα τα αλλάζει και τα ανατρέπει σε αναγέννηση και πρόοδο, δίνοντας παράδειγμα μίμησης και άμιλλας, περιεχόμενο και νόημα σε μια ζωή ανοικτών οριζόντων με χυμούς και γεύσεις μέθης και μαγείας.

Συναρπάζεται από προκλήσεις και δοκιμασίες και προσγειώνεται στο εφικτό. Αξιοποιεί το προσφορότερο που θα τον στέψει με επιτυχία. Ήταν προικισμένος και ταλαντούχος με φόντα και προσόντα, με πλεονεκτήματα, ικανότητες και χάρες ανεκτίμητου θησαυρού. Μελετούσε, ερευνούσε και στοχαζόταν ασταμάτητα, ασίγαστα. Επιβραβεύεται στις αποφάσεις του και μοιάζει ασυναγώνιστος στις επιλογές του. Ξεπερνάει τα παιδικά του χρόνια με υποχρεώσεις άριστης ανταπόκρισης στο ρόλο δασκάλου, ηθοποιού και καλλιτέχνη.

Αποφοιτά από το πανεπιστήμιο του Βουκουρεστίου και διαπρέπει σαν δημοσιογράφος. Γίνεται βασικό στέλεχος «ψυχή» της έκδοσης της «Νέας ζωής» εφημερίδας της πολιτικής προσφυγιάς στην Ρουμανία, σε όλες τις εκδόσεις της «Νέα Ελλάδα» ως ο σημαντικότερος συνεργάτης της Έλλης Αλεξίου.

Μεταφράζει δεκάδες βιβλία επιφανών Ρουμάνων συγγραφέων που εκδίδονται με την επιμέλειά του στην ελληνική γλώσσα, που συνέχισε και στην Ελλάδα ως επιμελητής στη «Σύγχρονη εποχή» του Κ.Κ.Ε.

Για πολλά χρόνια ήταν εκφωνητής του ραδιοσταθμού Βουκουρεστίου και έκδωσε το ελληνορουμανικό και ρουμανοελληνικό λεξικό ως και αντίστοιχους διαλόγους που αποτέλεσαν πολύτιμα βοηθήματα στους Έλληνες φοιτητές στην Ρουμανία.

Συνετέλεσε καθοριστικά στην συγγραφή και έκδοση του βιβλίου «Πολιτική προσφυγιά στην Ρουμανία».

Σε διακρατικές συναντήσεις Ρουμανίας και Ελλάδας ήταν ο επίσημος μεταφραστής. Είχε τεράστιες πνευματικές δυνατότητες και ικανότητες που άλλοι θα θησαυρίζανε στη θέση του, αλλά αυτός τις αφιέρωσε ως προσφορά σε μηχανισμούς που εμπορεύτηκαν τις αξίες του.

Σκόρπια θα βρει κανείς πολλά γραπτά του. Δυστυχώς δεν πρόλαβε σχεδιασμούς και στόχους του. Στις 12 Δεκεμβρίου 2004 κλείνουν 7 χρόνια από τον πρόωρο χαμό του. Ας είναι η δημοσίευση του ποιήματός του, σταγόνα λαδιού, στο καντήλι της αιώνιας μνήμης του.

Ο Κώστας Κατσιαμάνης μας έστειλε και δημοσιεύουμε ένα ποίημα του Σωκράτη Κουτουλούλη που βρίσκεται στο βιβλίο του Θανάση Μητσόπουλου «Αναγνωστικό για την Τετάρτη τάξη» σελ. 66-67, από τις εκδόσεις Πολιτικές και Λογοτεχνικές του 1967 (στην προσφυγιά).

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ (του Σωκράτη Κουτουλούλη)

Μες απ' τα αχνό το σύννεφο
γελάει η Ανατολή!
Και στα μουντά μεσούρανα
Πετούν κορυδαλλοί!
Κοιμάται η κατασκήνωση
Ανάμεσα στα πεύκα.

Και οι τρυφεροί αγέρηδες
Γλυκοφιλούν την λεύκα!

Τ' αστέρια φέγγουν μακριά!
Κοιμάται όλη η γη!
Τα κύματα της θάλασσας
Σαλεύουν στη σιγή!
Σιγή! Μόνο μια σάλπιγγα
Χαρμόσυνα ηχάει.
Βουίζ' η κατασκήνωση
Καθώς γλυκοξυπναεί!

Παιδάκια ονειρόθρευτα
Μαζεύουν στο βουνό
Ευωδιαστά αγριοθύμαρα!
Και αργά το δειλινό
Τα νανουρίζει η θάλασσα,
Τα χαίρεται το κύμα.
Βάρκα τα πήρε γρήγορη
Και πάει πάντα «πρίμα»

Κι η νύχτα πάλι απλώνεται!
Τριγύρω στη φωτιά
Σαν ζωντανά ισκιώματα
Φαντάζουν τα κορμιά.
Κι ο ύπνος, ο γλυκούπνος
Κλείνει τα βλέφαρά τους
Μπαίνει και βγαίνει απ' τις σκηνές
Και πλάθει τα όνειρά τους!

Και μεγαλώνουν με χαρά.
Με μια κρυφή ελπίδα!
Τα περιμένει η ζωή
Τα καρτερεί η πατρίδα

Γιώργος Βελλάς

Ο συγχωριανός μας Γιώργος Βελλάς, Καθηγητής Ιστορικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο του Βορονέζ της Τασκένδης έως το 1990, μας έστειλε και δημοσιεύουμε δύο από τα ποιήματά του:

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥ

Απ' τους παππούδες μου χτισμένο
παρατημένο σήμερα βουβό,
στέκεται μόναχο, ρημαγμένο
το σπίτι μου το πατρικό.

Τους δρόμους πήραν τα παιδιά του
κι' άδειασ' η μητρική φωλιά,
μαχαίρι τρυπάει την καρδιά του
μαύρη και άπονη η ξενιτειά.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Ντυμένα τα βουνά μας το πουρνό,
στης χαραυγής μαλάματα και λούσα
Σήμερα έσκυψαν με το βράχο
Στη ρεματιά την αηδονολαλούσα...

Η ανατολή των άστρων
κι' η δύση τους η διαμαντένια,
σέρνει χορό πρωτάκουστο,
με την δροσιά την ασημένια...

Αχ θεέ μου... σε τούτην την ομορφιά,
εδώ, στου βουνού τα' αφήλου
Και γω προσεύχομαι σήμερα,
στον πατρικό μας ήλιο...

Δροσοπηγή, 1977

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ένα Έργο - μια Ιστορία

Θυμάται και γράφει ο Θωμάς Β. Ζιώγας

Με την ευκαιρία που η Δημοτική Αρχή των Μαστοροχωρίων άρχισε να συζητά και να προβληματίζεται για την καλαίσθητη διαμόρφωση και τον εξωραϊσμό της κεντρικής πλατείας του χωριού μας, σκέφτηκα ότι θα ήταν καλό, για την ιστορική καταγραφή τουλάχιστον, να γράψω μια μικρή ιστορία για το ίδιο έργο, δηλ. την πρώτη τσιμεντόστρωση της κεντρικής πλατείας, που έγινε πριν από 40 περίπου χρόνια.

Ήταν Αύγουστος του 1963.

Η κτηματική επιτροπή είχε μισθώσει στον κτηνοτρόφο Νίτσα Αντώνη του Φωτίου την τοποθεσία «Ούσαλη» και τις γύρω τοποθεσίες για βοσκή των κοπαδιών του. Το συνολικό τίμημα ήταν 5500 δρχ που έπρεπε να τα μοιράσει στους δικαιούχους ανάλογα με την έκταση των κτημάτων του καθ' ενός.

Ο βλάχος βρέθηκε από την ώρα της συμφωνίας σε απόλυτο αδιέξοδο. Πώς θα μοιράσει τα χρήματα αφού δεν γνώριζε το ποσοστό που αναλογούσε σε κάθε ιδιοκτήτη; Κάθε ένας του ζητούσε ό,τι ήθελε. Και αν καλοπροαίρετα έδινε ένα ποσό σε κάποιον, άλλοι εμφανίζονταν και του ζητούσαν μεγαλύτερο ποσοστό, με το επιχείρημα ότι έχουν περισσότερα χωράφια. Αυτό ο ίδιος δεν μπορούσε να το εξακριβώσει και του ήταν αδύνατον να το ελέγξει. Πελάγωσε. Απελπίστηκε. Και περίμενε να βρεθεί λύση, χωρίς να δίνει χρήματα σε κανέναν.

Είπαμε ήταν Αύγουστος του 1963. Τότε ήμουν δευτεροετής φοιτητής και ευρισκόμουν στο χωριό, όπου διάβαζα τα χρωστούμενα μαθήματα για την περίοδο Οκτωβρίου που θα ακολουθούσε. Τώρα που το ξανασκέφτομαι: γιατί

δεν είχα πάει, άραγε, για διακοπές στη Σαντορίνη; Αυτό θα επιζητούσαν σήμερα, και το απαιτούν μάλιστα, αρκετοί φοιτητές που το θεωρούν και αυτονόητο. Τότε δεν ήταν όμως έτσι τα πράγματα. Υπήρχε ανέχεια και φτώχεια. Το μεροκάματο ήταν δυσεύρετο. Δεν ήταν και μεγάλο. Οι 40 δρχ θεωρούνταν γερό μεροκάματο και ήταν τυχερός όποιος το εύρισκε. Τα χέρια ήταν πολλά και οι δουλειές ελάχιστες. Το χωριό ήταν γεμάτο από νέους. Οι περισσότεροι από αυτούς πρόσφατα είχαν παλιννοστήσει από τις πρώην ανατολικές σοσιαλιστικές δημοκρατίες. Η Γερμανία δεν είχε ανοίξει ακόμη τις θύρες της μετανάστευσης. Δύσκολα τα έφερναν γύρω όλα τα νοικοκυριά. Και έτσι τα λίγα χρήματα που ο βλάχος θα μοίραζε στους δικαιούχους χωριανούς ήταν μάννα εξ ουρανού. Λίγο-πολύ όλοι τα ήθελαν. Έλα, όμως, που η μοιρασιά κόλλησε!

Τότε τόλμησα να πάρω μια πρωτοβουλία για να λυθεί το θέμα προς κοινό όφελος όλων των χωριανών. Σκέφθηκα: φοιτητής είμαι, γραμματιζόμενος άνθρωπος θεωρούμαι, θα με εμπιστευτεί ο βλάχος. Τον συνάντησα, λοιπόν, και του ζήτησα να μου δώσει εμένα όλα τα χρήματα, τα οποία θα διαχειριζόμουν εγώ από εκεί και πέρα και θα καθάριζα με όλους τους δικαιούχους. Ίσως γιατί ήμουν πολύ νέος τότε, ίσως και λόγω της έμφυτης καχυποψίας των κτηνοτρόφων, ο Νίτσας είχε πολλές αναστολές να το κάνει. Για να τον πείσω, αλλά και για να νιώσει ασφαλής, ζήτησα την επικουρία του Τηλέμαχου Σίμου. Ακόμη ζήτησα την συνδρομή και μαρτυρία του τότε προέδρου της Κοινότητας Ιωάννη Σίμου (Φούρλα). Ο Νίτσας τελικά δέχτηκε και μου κατέβαλε τις 5500 δρχ. Του δώσαμε και απόδειξη γραμμένη στο πνεύμα της μίσθωσης και θεωρημένη με σφραγίδα από την Κοινότητα.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΔΡΧ 5500

Οι κατωθι υπογεγραμμένοι Θωμάς Ζιώγας καὶ Βασίλειος καὶ Τηδύμαχος Σίμος τοῦ Ἰωάννου καὶ Ἐπιτροπὴ παρασταθῶν τῶν χρημάτων παρὰ τοῦ κοινοβουλίου Ἀλεξανδρου Νίτσα τοῦ Φωκίου μετριοτέρων, ὑποκειμένου τῇ τοποθεσίᾳ αὐτοῦ καὶ ὁ ἄλλος ἑξῆς ἔλαβον τὰς κατωθι πέντε καὶ δύο πενήντας δραχμὰς, τῇ ἐκτέλει τῶν δικαιούντων (ιδιοκτητῶν), οἵτινες ὑπέγραψαν ἐν τῇ παρασταθῇ καὶ τῇ Κοινοβουλῇ.

ὁ παρὼν
Αἰὼν Νίτσα

οἱ παρόντες

Ἐδωρήθη

διὰ τὸ κατεστῆσεν τῇ παρὼν καὶ τῇ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν
ὁ πρόεδρος Κοινοβουλίου

Ὡς ἐδῶ τα καταφέραμε. Το πρόβλημα τώρα ἦλθε πάνω μου. Ἐπρεπε να διαχειριστώ τα χρήματα. Ἡ δυσκολία που εἶχε ο βλάχος στη μοιρασιά μεταφέρθηκε τώρα σε μένα. Πρότεινα, λοιπόν, ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση με πολλούς χωριανούς και την Κοινότητα, να δαπανηθῶν ὅλα τα χρήματα για την τιμεντόστρωση της πλατείας στο μεσοχώρι. Ἡ αναγκαιότητα του ἔργου εἶχε ωριμάσει στη συνείδηση ὅλων. Το χῶμα, τα σάπια φύλλα, ο κουρνιαχτός και ἡ ὅλη εικόνα της πλατείας ἀπαξίωναν το χωριό μας. Στα πανηγύρια των προηγούμενων ἐτῶν ἡ σκὼνη πῆγαινε σύννεφο. Οἱ δεκάδες νέοι το ζητούσαν ἐπίμονα και μάλιστα προσφέρονταν να εργαστοῦν εθελοντικά. Ὅλοι, ἄλλωστε, ἤξεραν να κάνουν τις σχετικές ἐργασίες, ἀφοῦ με την οικοδομική ἀσχολοῦνταν οἱ περισσότεροι.

Τα χρήματα, ὅμως, ἀνήκαν στους δικαιούχους και ἔπρεπε να ἀναλωθῶν για το συγκεκριμένο ἔργο με την συναίνεσή τους. Αυτό δεν ἦταν και πολὺ εὐκόλο λόγω της καταραμένης φτώχειας που ἐπικρατοῦσε τότε. Πάλι νέα προσπάθεια. Συνέταξα ἓνα υπόμνημα για το πως και που θα δαπανηθῶν τα χρήματα και μια ονομαστική κατάσταση των δικαιούχων. Με αυτά στο χέρι και με τον καλὸ πειστικὸ λόγο φέρνω γύρω το χωριό, μαζί και με ἄλλους νέους, και μαζεύουμε υπογραφές. Βρήκαμε ἀναπόκριση. Και ὅσοι δεν ὑπέγραψαν δεν ἀπαίτησαν να τους δοθῶν τα χρήματα που τους ἀναλογούσαν.

Ὑστερα ἀπ' αὐτό και πάλι ἡ διαχείριση της υλοποίησης του ἔργου ἔπεσε πάνω μου. Ἦμουν τότε νέος 21 χρονῶν και ἀπειρος περὶ τα τεχνικά. Ἀργότερα ἐγίνα πολιτικὸς μηχανικός. Ἐκανα μια ἐμβαδομέτρηση της πλατείας και ἓναν υπολογισμό των ἀπαιτούμενων υλικῶν (χαλίκι, τιμέντο). Μαθηματικῶς οἱ υπολογισμοί ἦσαν σωστοί, ἀλλὰ ἀργότερα κατὰ την ἐκτέλεση ἀποδείχτηκαν ἀνεπαρκεῖς. Ἡ ἀπειρία, βλέπετε, ἐκανε τη δουλειά της.

Πολλές καλές συγκυρίες βοήθησαν στην υλοποίηση του ἔργου. Πρώτη και καλύτερη ἡ ομόθυμη και εθελοντική προσφορά ὅλων των νέων, και ἦσαν δεκάδες, να δουλέψουν χωρίς πληρωμή. Ὅπως και ἐγινε. Ὑστερα ἡ πρόσφατη ἔστω και πρόχειρη, διάνοιξη του ἀμαξιτοῦ δρόμου ἀπὸ το

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Α/α	ὀνοματεπώνυμον	ὄνομα πατρὸς	ὑπογραφαί
1	Μαυρίδης Βασίλειος	Γεώργιος	Μαυρίδης
2	Ζιώγας Σπυρίδων	Θωμάς	Ζιώγας
3	Ζιώγας Κωνστάντinos	"	Ζιώγας
4	Ζιώγας Γεώργιος	"	Ζιώγας
5	Ζιώγας Δημήτριος	"	Ζιώγας
6	Ζιώγας Βασίλειος	"	Ζιώγας
7	Κοκκίνης Κωνστάντinos	Γεώργιος	Κοκκίνης
8	Δημόσιος Γεώργιος	Νικόλαος	Δημόσιος
9	Κουτσούδης Βασίλειος	Ζωγράφος	Κουτσούδης
10	Κουτσούδης Στάθης	Κωνστάντinos	Κουτσούδης
11	Κουτσούδης Θωμάς	Νικόλαος	Κουτσούδης
12	Σίμος Ἰωάννης	Δημήτριος	Σίμος
13	Κατσιώτης Κωνστάντinos	Βασίλειος	Κατσιώτης
14	Σίμος Κωνστάντinos	Ἀθανάσιος	Σίμος
15	" Ἰωάννης	"	Σίμος
16	" Στέργιος	"	Σίμος
17	Βασιλάκης Γεώργιος	Σπυρίδων	Βασιλάκης
18	Σπύρδης Ἰωάννης	Στάθης	Σπύρδης
19	Ἀλέξιος Πάσχος	Ἰωάννης	Ἀλέξιος
20	Ντασιουδάκης Δημήτριος	"	Ντασιουδάκης
21	Παπαγεωργίου Νικόλαος	Σπύρδης	Παπαγεωργίου
22	Κατσιώτης Ὁδυσσεύς	Ἀθανάσιος	Κατσιώτης
23	Κουτσούδης Ἰωάννης	Ἀντώνιος	Κουτσούδης
24	Ντασιουδάκης Αἰκατερίνη	Παναγιώτης	Ντασιουδάκης
25	Κουτσούδης Βασίλειος	Σπυρίδων	Κουτσούδης
26	Κουτσούδης Σπύρδης	Δημήτριος	Κουτσούδης
27	" Ἰωάννης	Ἀθανάσιος	Κουτσούδης
28	Σίμος Νικόλαος	Ἰωάννης	Σίμος
29	" Κωνστάντinos	"	Σίμος
30	" Ἀρσένιος	"	Σίμος
31	Ζιώγας Γεώργιος	Γεώργιος	Ζιώγας
32	Σίμος Χαραλαμπίδης	Ἀνδρέας	Σίμος
33	Σπύρδης Νικόλαος	Βασίλειος	Σπύρδης
34	Καρρά Ἀνδρέας	Γεώργιος	Καρρά
35	Μουτσούδης Γεώργιος	Χρήστος	Μουτσούδης
36	" Εὐάγγελος	Ἀνδρέας	Μουτσούδης
37	" Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	Μουτσούδης
38	Σίμος Βασίλειος	Ἀντώνιος	Σίμος
39	Δημοτρίδης Γεώργιος	Κωνστάντinos	Δημοτρίδης
40	Μαυρίδης Κωνστάντinos	Νικόλαος	Μαυρίδης
41	Σπύρδης Κωνστάντinos	Σπύρδης	Σπύρδης
42	Βρασιλάκης Σπύρδης	Γεώργιος	Βρασιλάκης
43	Σπύρδης Γεώργιος	Κωνστάντinos	Σπύρδης
44	" Νάσος	"	Σπύρδης
45	Κουτσούδης Γεώργιος	Νικόλαος	Κουτσούδης
46	" Γεώργιος	"	Κουτσούδης
47	Γαλακτῆς Δημήτριος	Σπύρδης	Γαλακτῆς
48	Κ. Σπύρδης Γεώργιος	Ἀντώνιος	Κ. Σπύρδης
49	Κουτσούδης Σπύρδης	Χρήστος	Κουτσούδης
50	" Παρασκευῆς	Ἰωάννης	Κουτσούδης
51	Τσιγκουδάκης Βασίλειος	Θεόδωρος	Τσιγκουδάκης
52	" Γεώργιος	Δημήτριος	Τσιγκουδάκης

Α/α	ὀνοματεπώνυμον	ὄνομα πατρὸς	ὑπογραφαί
53	Τσιγκουδάκης Ἰωάννης	Νικόλαος	Τσιγκουδάκης
54	Ζημιλάκης Θεοφάνης	Ἀνδρέας	Ζημιλάκης
55	Ράδας Ἰωάννης	Δημήτριος	Ράδας
56	Κουτσούδης Γεώργιος	Ἰωάννης	Κουτσούδης
57	Ζιώγας Βασίλειος	Γεώργιος	Ζιώγας
58	" Κωνστάντinos	Χαραλαμπίδης	Ζιώγας
59	" Παῦλος	Πέτρος	Ζιώγας
60	Κατσιώτης Κωνστάντinos	Ἰωάννης	Κατσιώτης
61	Κατσιώτης Γεώργιος	Δημήτριος	Κατσιώτης
62	Κουτσούδης Ἀλεξάνδρος	Νικόλαος	Κουτσούδης
63	Κουτσούδης Βασίλειος	Κωνστάντinos	Κουτσούδης
64	Σίμος Ὁδυσσεύς	Δημήτριος	Σίμος
65	Ἀθανάσιος Καρράς	Κωνστάντinos	Ἀθανάσιος
66	Σπύρδης Ἰωάννης	Βασίλειος	Σπύρδης
67	Παλιουδάκης Χαραλαμπίδης	Δημήτριος	Παλιουδάκης
68	Παλιουδάκης Αἰκατερίνη	Χρήστος	Παλιουδάκης
69	Ἀνδρέας Καραγιάννης	Ἰωάννης	Ἀνδρέας
70	Βασιλάκης Σπύρδης	Ἀνδρέας	Βασιλάκης
71	Σίμος Νικόλαος	Νικόλαος	Σίμος
72	Σπύρδης Δημήτριος	Ἰωάννης	Σπύρδης
73	Ἀθανάσιος Καραγιάννης	Κωνστάντinos	Ἀθανάσιος
74	Κατσιώτης Κωνστάντinos	Γεώργιος	Κατσιώτης
75	Παπαγεωργίου Κωνστάντinos	Γεώργιος	Παπαγεωργίου
76	Σίμος Ἰωάννης	Κωνστάντinos	Σίμος
77	Σπύρδης Ἰωάννης (κατῆν)	Γεώργιος	Σπύρδης
78	Κουτσούδης Γεώργιος	Σπυρίδων	Κουτσούδης
79			
80			

Ἐν Αλεξανδρῇ τῇ 17-8-63

Ἐδωρήθη

διὰ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν

ὁ Πρόεδρος Κοινοβουλίου

ποτάμι μέχρι το μεσοχώρι διευκόλυνε τον Λάμπρο Βαγενά να έρχεται με το φορτηγό του μέχρι την πλατεία. Συμφωνήσαμε μαζί του τις τιμές και την ποσότητα των υλικών.

Παραγγείλαμε στον Βαγενά πρώτα τα 105 σακκιά τσιμέντο που χρειαζόμασταν. Τα έφερε την παραμονή 15αύγουστο και ξεφορτώθηκαν από τα παιδιά του χωριού μπροστά στο σημερινό «Αμπηλιακό». Την άλλη μέρα, ανήμερα της Παναγίας, δεν δουλέψαμε, ούτε και πανηγύρι έγινε. Οργανώσαμε, όμως, καλά τις εργασίες της επόμενης μέρας, δηλ. ποιοί θα πάνε στο ποτάμι να φορτώνουν χαλίκι με το φτυάρι το αυτοκίνητο του Βαγενά,

ποιοί θα φτιάχνουν χαρμάνια, ποιοί θα μεταφέρουν με τα καρότσια το μπετόν, ποιοι θα αλφαδιάζουν και θα τραβούν πήχυ, ποιοί θα βρουν και θα συμμαζέψουν τα απαραίτητα εργαλεία, κλπ.

Η επόμενη μέρα 16 Αυγούστου ήταν καταπληκτική. Ο Λάμπρος Βαγενάς και το φορτηγό του ήταν πρωί-πρωί στον «Πλάτωνα». Δεκάδες νέοι με τα εργαλεία τους στο χέρι περίμεναν για έναρξη της δουλειάς. Το σύνθημα για το ξεκίνημα δίνεται. Πρέπει μέχρι το βράδυ να προλάβουμε να τελειώσουμε. Το φορτηγό με την ομάδα φόρτωσης έφυγε για το ποτάμι. Είχαμε συμφωνήσει και έπρεπε να φορτώσουν 7 φορτηγά. Οι άλλοι στην πλατεία, περιμένοντας το χαλίκι, κάνουν τις απαιτούμενες προεργασίες, δηλ. καρότσια, καθαρισμούς, αλφαδιές, ράμματα. Σε λίγο το πρώτο δρομολόγιο με χαλίκι φτάνει και το φορτηγό κάνει ανατροπή μπροστά στη «Χώρας». Τα φτυάρια άρχισαν να δουλεύουν πυρετωδώς. Το ένα χαρμάνι μετά το άλλο άρχισαν να διαστρώνονται στην πλατεία. Οι πηχαδόροι ισιάζουν συνεχώς και χωρίς ανάσα το μπετόν. Ίσα που προλαβαίνουν τους μεταφορείς. Φωνές και οδηγίες από παντού, κυρίως από τους παλιούς μαστόρους που καθοδηγούν τους άπειρους νέους πώς να κάνουν καλύτερα τη δουλειά. Το έργο προχωρεί κανονικά. Το δεύτερο φορτίο με χαλίκι ήλθε στην ώρα του. Και πάλι οι νέοι επί τω έργω. Όλο το χωριό έχει συγκεντρωθεί στα γύρω πεζούλια της πλα-

ΑΠΟΛΕΙΞΙΣ ΔΡΧ 5600

Ὁ υπογεγραμμένος Ζιώγας Θωμάς, τοῦ Βασιλείου, πατρὸς
 ἀπ' οὗ ἐστὶν τὸ ἐπὶ μνημὸν παραγγελία καὶ παραλαβὴ, ἐπὶ
 ρωσὶα εἰς τὸν Χαράλαμπον Βαγενά τοῦ Βασιλείου
 τὰς 105 σακκίαις 5600 (πέντε χιλιάδες ἑξακοσίας
 ἑξήκοντα) δρχ.
 Ἀπὸ μετέπειτα ἀπογράφου:
 105 σακκίαι εἰσέναν x 44 δρχ 4620 δρχ
 7 (ἑπτὰ) αὐτοκίνητα ἀμφοτέρωθεν 980 »
 Σύνολον 5600 δρχ.

Ἐν Δρομομηνί τῇ 17-8-63

Ὁ πηχαδότης
 Ζιώγας

Ὁ πατρὸς
 Βαγενάς

τείας. Βλέπουν, κουβεντιάζουν και καμαρώνουν. Και μετά το τρίτο δρομολόγιο, και σε λίγο το τέταρτο, και ούτω καθεξής μέχρι το έβδομο. Τα τσίπουρα και τα λουκούμια, προσφορά των χωριανών, έκαναν την εμφάνισή τους. Ο παππούς ο Γιώργος Δημητρούλης έστειλε από το μαγαζί του μία ακέραιη κούτα με λουκούμια.

Καθώς, όμως, προχωρούσε ικανοποιητικά η δουλειά εμένα άρχισαν να με ζώνουν ανησυχίες και σκέψεις. Θα φθάσουν, άραγε, τα υλικά, ή θα μείνει ημιτελής η πλατεία; Δίνω οδηγίες να περιορίσουμε λίγο την αναλογία του τσιμέντου, για να σιγουρευτούμε τουλάχιστον απ'

αυτό. Στο τέλος μας περισσεύουν και 12 σακκιά τσιμέντο τα οποία δώσαμε στην εκκλησιαστική επιτροπή. Με αυτά έγινε λίγο αργότερα ο τσιμεντένιος διάδρομος που ενώνει την είσοδο της εκκλησίας με την πλατεία. Και ενώ έτσι εξοικονομούμε το τσιμέντο διαπιστώνουμε ότι τα 7 φορτία χαλίκι που είχαμε συμφωνήσει με τον Βαγενά δεν είναι αρκετά για την ολοκλήρωση του έργου. Ο Βαγενάς αρνείται με το ίδιο τίμημα να μας φέρει πρόσθετα φορτία και λεφτά δεν υπάρχουν καθόλου. Και τώρα τι γίνεται; Αν μείνει μεριμέτι θα γίνουμε ρεζίλι, σκέφτηκα. Αποφασίζουμε, με την επικουρία του Γιώργου Ζιώγα (Γεωργαλά) και του Κώστα Παπαγεωργίου (Ράτσκα), να βγάλουμε δίσκο στα καφενεία του χωριού και στους παρακαθήμενους θεατές χωριανούς. Μαζεύουμε από το δίσκο 199 δρχ, ποσό αρκετό να αποπληρώσουμε τον Βαγενά για τα πρόσθετα φορτία χαλικιού. Έτσι το έργο ολοκληρώνεται, όλη η έκταση της πλατείας τσιμεντοστρώνεται και δεν έμεινε τίποτε ημιτελές. Μας περίσσεψαν μάλιστα και 99 δρχ. Ασφαλώς δεν πήγα με αυτές διακοπές στη Σαντορίνη. Κάπου τις διαθέσαμε τότε, χωρίς να μπορώ να θυμηθώ τώρα που ακριβώς τις δώσαμε.

Ήταν αργά το απόγευμα όταν έγινε η ολοκλήρωση. Τέλος καλό, όλα καλά. Ήρεμος πλέον πήγα σπίτι μου να φάω κάτι, γιατί ολημερίς με είχε θερίσει η πείνα και η έννοια για το έργο. Ενδόμυχα καμάρωνα κιόλας, γιατί σαν εκκολαπτόμενος μηχανικός είχα καταφέρει να φέρω εις πέρας το πρώτο μου έργο. Γι' αυτό άλλωστε το θυμάμαι καλά, λες και είναι η πρώτη μου αγάπη.

Γαμήλια ήταν τα εγκαίνια της τσιμεντοστρωμένης πλατείας. Δυο μέρες μετά είχαμε χαρά στο χωριό μας. Νιόγαμπρα ήσαν ο Θωμάς Σπέλλας του Σταύρου (Ζούρας) και η Σπυριδούλα Κουτουλούλη του Νικολάου (Καμαμπέρης). Ήταν οι πρώτοι νεόνυμφοι που πάτησαν την τσιμεντοστρωμένη πλατεία.

Δεν αναφέρω εδώ τα ονόματα των νέων που κόπιασαν για το έργο. Φοβούμαι ότι κάποιον θα ξεχάσω και θα τον κακοκαρδίσω. Οι περισσότεροι ακόμη είμαστε εν ζωή και θυμόμαστε ο ένας τον άλλον. Εγώ, έστω και μετά από σαράντα χρόνια, τους ευχαριστώ όλους για την προσφορά τους και τους εύχομαι να είναι υγιείς και να θυμούνται υπερήφανα ότι τότε έπραξαν το «καλόν και αγαθόν».

Πρόσφατα ανακαίνισα το σπίτι μου στο χωριό. Τακτοποιώντας και ξεσκαλίζοντας τα διάφορα πράγματα βρήκα και όλα τα σχετικά έγγραφα για το έργο. Νομίζω ότι είναι καλό να δημοσιευτούν μαζί με μια φωτογραφία που έχω, έτσι απλά να υπάρχουν, για την ιστορία.

ΑΘΗΝΑ, Δεκέμβριος 2004

ΙΣΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟ Σ ΠΙΝΑΞ	
- ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
5500 (παρά του έτους)	105.44 = 4620
199 (έξοδος)	4620 (αγορά τσιμέντου)
	980 (αμοιβή)
	7 αμοιβή
5.699 (Σύνολο)	5.600 (Σύνολο)
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	
99 δρχ.	
Απέμεινον καί 12 σακκιά τσιμέντον, ούτινες, καί παρεδόθησαν επί τσιμεντοστρώσεως επιτροπών. —	
Πάντα τ'άνωτέρω προμήνησαν επί τῶ σχετικῶν εγγράφων πού υπάρχουν ἐν τῷ φακέλῳ. —	

Ἡ Διαχειριστική Επιτροπή

Οδύσσειος
Ράτσκα

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Βεβαιούται υπό τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, δι' αὐτά τοῦ διενεργηθέντος τῶν 16 Αὐγούστου 1963 ἔξοδον, ὑπὲρ τῆς τσιμεντοστρώσεως τῆς πλατείας, συνολικῶς 199 (ἑκατὸν ἐνενήκοντα εννέα) δρχ. Πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἐπιμαρτυροῦμεθα τὴν μαρτυρίαν τῶν: α) Γεώργιος Ζιώγας καὶ Γεωργίου β) Παπαγεωργίου Κωνσταντῶ καὶ Γεωργίου. —

Ἡ διαχειριστική ἐπιτροπή

Οδύσσειος
Ράτσκα

ΦΩΤΟΘΗΚΗ

Επάνω: Φλώρινα - Αρχές δεκαετίας 1960. Ο αρχιμάστορας Γιώργος Ζιώγας (Δόσιας) και συγχωριανοί μαστόροι επί τω έργω.

Πίσω σελίδα: Δύο φωτογραφίες από το site: www.geocities.com/mouzakion.

Μαρτυρία της κατεδάφισης και επανακατασκευής, το έτος 1925, της κεντρικής "εκκλησίας της Παναγίας" στο Μουζάκι Θεσσαλίας, από Καντιιώτες μαστόρους (διακρίνονται στη στέγη και στη σκαλωσιά αντίστοιχα).

Ο εφημέριος του ναού "παπά Καφές" μου είχε πει ότι στο έργο αυτό εργάστηκε τότε η παρέα του Νικόλαου Μακρή (Γεωργούλη), Βασίλη Κουτουλούλη (Γκιντέρη), Κώστα Καρά, Ανδρέα Μουκούλη, Γιώργου Καπλάνη και άλλων Καντιωτών μαστόρων.

Θωμάς Β. Ζιώγας

Επάνω: Άποψη του χωριού μας από τα νοτιοδυτικά (απ' τς Μουκάδισ) με τις επιβλητικές Αρένες στο βάθος. Ασπρόμαυρη φωτογραφία της δεκαετίας του '70.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΡΟΣΟΠΗΓΙΩΤΩΝ
ΔΗΜΟΥ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΩΝ

Μάνου Κατράκη 28, 56533 Πολίχνη, Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310587972, 2310668055
www.drosopigi.com - email: info@drosopigi.com